

När sanktionsavgift inte ska betalas

Här ger Livsmedelsverket vägledning om hur kraven i lagstiftningen kan uppnås. Vägledningen är inte bindande och utesluter inte andra sätt att uppfylla kraven.

På denna sida finner du information om när sanktionsavgift inte ska tas ut vid bristande efterlevnad.

Oskälighet

Trots livsmedelsföretagens strikta ansvar för sanktionsavgift vid bristande efterlevnad ska avgift inte tas ut om det bedöms som oskäligt. Vid bedömning om oskälighet ska man ta hänsyn till både objektiva och subjektiva omständigheter.

I 30 b § livsmedelslagen (2006:804) finns en uppräknig av vad man särskilt ska ta hänsyn till:

- sjukdom som förhindrat den avgiftsskyldige att göra rätt för sig,
- omständigheter som den avgiftsskyldige inte kunnat förutse och därför inte kunnat göra rätt för sig,
- vad den avgiftsskyldige gjort för att undvika att begå en överträdelse

I bedömningen av om det skulle vara oskäligt att ta ut avgift bör följande omständigheter normalt inte leda till befrielse från avgift:

- bristande betalningsförmåga,
- verksamheten är nystartad,
- okunskap om gällande regler,
- glömska,
- tidsbrist, eller
- dåliga rutiner.

Någon möjlighet att jämka sanktionsavgifter eller sätta ner avgiftens storlek finns inte.

När samma överträdelse omfattas av ansökan om utdömande av vite

Kontrollmyndigheten får inte besluta om en sanktionsavgift för en viss överträdelse som omfattas av ett föreläggande om vite och man har ansökt om utdömande av vitet i förvaltningsdomstol. Bestämmelsen ska motverka att dubbla sanktioner, det vill säga vite och sanktionsavgift, förekommer för en och samma överträdelse. Se 30 d § livsmedelslagen (2006:804).

Preskription

Om den enskilde inte har getts tillfälle att yttra sig inom två år från det att överträdelsen skedde får det inte beslutas om sanktionsavgift. Se 30 c § livsmedelslagen (2006:804). Preskriptionstiden börjar löpa först när överträdelsen har upphört.

Senast uppdaterad 5 november 2021 Ansvarig grupp SV_KL